

ANUL III N. 2

MARȚIUR 1912

DOBROGEA ILUSTRATA

REVISTA PENTRU FAMILII

APARE ODATA PE LUNA

ABONAMENTE:

IN TARA
Un an 20 lei cd. vîîină
... 40 ... 100

DIRECTOR-PROPRIETAR:

SEMILIAN M. CONFORT

ABONAMENTE:

IN STRĂINATATE
Un an 24 lei cd. vîîină
... 48 ... 100

SUMARUL:

- Vizitele Săvârșinilor în Dobrogea cu 7 călătorii
- Euf. Ovidiu Popescu din Craiova de la Administrația Județeană din Constanța (cu 2 călătorii)
- Magistratura în Dobrogea (cu un călător)
- Celator Axionopolis de la Sliven, în vizită la reședința vaselor caisice în Dobrogea. Atâtălgăile din comuna Coronavă (cu 2 călători)
- Biserici vechi (cu 2 călători)

SUMARUL:

- Răpirea Basarabiei
- Ce s'a făcut pentru Dobrogea (cu un călător)
- Situație industrială a orașului Medgidia (cu 2 călători)
- Biserici Personalități (cu 5 călători)
- Comuna Căpădina
- Băile Tekir-Ohlo
- Băile Movila Tekir-Ghebe (Carmen-Silva) (cu 2 călători)
- Piguri Purice (cu 6 călători)
- Inserții și reclamă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA „DOBROGEI ILUSTRATE”
No. 37, STRADA CANDIANO POPESCU, No. 37
BUCURESTI

REPRODUCEREA ILUSTRATIILOR

ESTRATICHEZĂMĂNEA JURNALISTICĂ

VIZITA SUVERANILOR IN DOBROGEA

M. S. REGELE CAROL I

Ni s'a dat încă odată mai mult prilejul de a constata dragostea nețâmurită și interesul viu pe care Suveranii noștri îl poartă pentru populațiunea dobrogeană; pentru această provincie care abia acum, dela anexare, dela triumful ce am repurtat pe câmpile Bulgariei, se poate bucura de aceleasi drepturi de cari se bucură România liberă.

Știam de mult că iubitul nostru Suveran are cea mai nespusă dorință pentru ca și locitorii Dobrogei să fie egalizați în drepturi

cu toți vrednicii și credincioșii sai supuși din Regat, dar, de sigur, rațiuni înalte de stat l-au ținut pe loc până a-și da asentimentul la desăvârșirea unei opere dintre cele mai însemnante, care dacă de-asupra va avea ca emblemă: „Progresul întregului neam românesc“, de desubt va avea ca îscălitură numele lui *Carol cel mare*, eroul și învingătorul dela Plevna. Astăzi, scumpul nostru Suveran a vizitat din nou Dobrogea, acea scumpă moșie pe care ne-au lăsat-o nouă

Basarabii și ca un bun părinte care și îngrijeste de copii lui căt mai în de aproape, s'a interesat și de Dobrogea cu cea mai mare atențiuie, cu toată cinstea ce i se cuvenea.

Scumpa noastră suverană, neprețuită regină și poetă, care a avut nenorocirea să și piardă singura și neprețuită sa odrasla, a arătat și de rândul acesta o soliditudine căt mai mare pentru provincia dobrogeană; glasul ei a fost fagure de miere, a fost balsamul

cel mai răcoritor de pe lume și toată suflarea dobrogeană s-a plecat în fața acestei mame ocrotitoare, care pentru noi români trebuie considerată ca o sfântă.

Pe malurile înverzite ale Dunării au existat sute și mii de oameni, ca să salute cu strigăte de bucurie pe suveranii noștri și augusta lor familie și din pieptul tuturor n'a existat decât un strigăt, pornit din cea mai adâncă sinceritate, acela de: „Să trăiască bunii noștri Suverani”, pentru fericirea și gloria țărei românești.

Dobrogea să fie fericita și mândră că în anul 1912 de glorioasă și strălucită domnie a Regelui Carol, s'a văzut deschisă de lanțurile grele care i-au atârnat pîna acum

M. S. REGINA ELISAVETA

pe brace și vizită pe care suveranii nostri i-au facut-o în aceste zile, e încă o dovadă de interesul și dragostea ce i-o poartă; iar în alegerile ce se vor efectua în luna Iulie pentru Cameră și Senat, gândul tuturor să se îndrepte către dânsii și către toți acei cari au luptat pentru dezrobirea Dobrogei.

Îar noi, facîndu-ne ecoul sentimentelor de recunoștință a întregiei populații dobrogene, strigăm din adâncul inimilor noastre:

Tâiasca M. M. L. Rego! și Regina!

Tâiasca Augusta lor familie!

Dumnezeu să ocrotească pe toți acela cari au luptat și luptă pentru prosperitatea cetățenilor dobrogieni.

„Dobrogea Ilustrată”

A. S. R. PRINCIPESA MARIA

Vîtoarea noastră Regină

A. S. R. PRINCIPELE FERDINAND

Măștenitorul tronului

REȘEDINȚA REGALĂ DIN CONSTANȚA

ATLANTIC OVIDIU

Un fiu al Romei te salută
Seninătatea lui latină
Pe soalul tău soptind inclină
Iar în privirea lui pierdută
Adună viața ta trecută,
În nouă Romă euzină...

Copil al dulcilor păcate,
Ca să le cîngi luat-ai fire
Să din îșiță și iubire,
Din suflete înflorite
Ai sunăt poeme necinătate
De coardă fărmecată lire.

Din mituri vechi și înțelepte
În cîntul tău a răsărît
Din lumea 'n care-a fost trăit
Un neam ce pe ale vremii trepte
S'a ilustrat în lupte drepte
Și-a dat un Cesar fericit;

Metamorfosete plutesc
Pe ritmul cald al inspirării,
Că nouă pe cerul verii
Când adierile-i elinise,
Ca dorul celor ce tubesc
Și's prins de undele visărei.

Pe fațărul care susține
Dorind a rieței odisee
S'o 'mpodobeasă c'o femeie,
Sibilo, tu îl portă de mână
Îl duci la scumpa-i eroind
Triumfator ca 'n epoee;

Amor, copilul desmerdat
Te-a incăiat arta iubirii
Să dâinuți taină fericirei
Framoșete te-ou adorat,
Iar tu Altar le-ai ridicat
În temputul sfant al nemuririi.

Dor Tomis te văzu plângând
Să lacrimile înghețe
Ca perle-aluneacu bozete
Pe obrajii tăi... tu tremurând
La Roma trimeteai pe gând
Cintări cu plâns îngemânat,

Când elegia ta duioasă
Pe coardă lirei suspina,
Vînd dorul tău a'l altă,
Un urlet, noaptea viscoloasă
V'o nota mai armonioasă
De gândeal tău o 'nstreina.

Trist exilat, cu dulce glas,
Ah, unde e frumosul cer
Sub care visele nu pier
Să Roma unde a rămas?
Când vei purta mărățul pos
Spre țara plină de mister?

Durerea ta ai spus-o mărei
Iar marea chinul tău l-a plâns
În plânset chinul tot s-a strâns
Să se surbat în largul zărei
Pe aripile desperării
Să lumea 'ntrăga a coprins.

Ea desmerdam sentină risuri
Cu îngâmări de mandolină
Să mintea mea era senină
Pe buze colindau surâsuri
Prin risuri mii de paradisuri.
Treceau viața cristalină...

Dar sgomot mare s'a făcut,
Crâneau un urogan departe
Pereții rieței cei dese arde
Să reselia a făcut
Iar risurile s'au pie, put,
Să 'nchiză a vieței mele carte.

Un urogan? O, nu, nu plâns!
Venit din rotul frint al zărei
Pe aripile desperării
Sublim, în triste note strâns,
Cu două firii intr' și cuprins
Durerea ta și plânsul mărei.

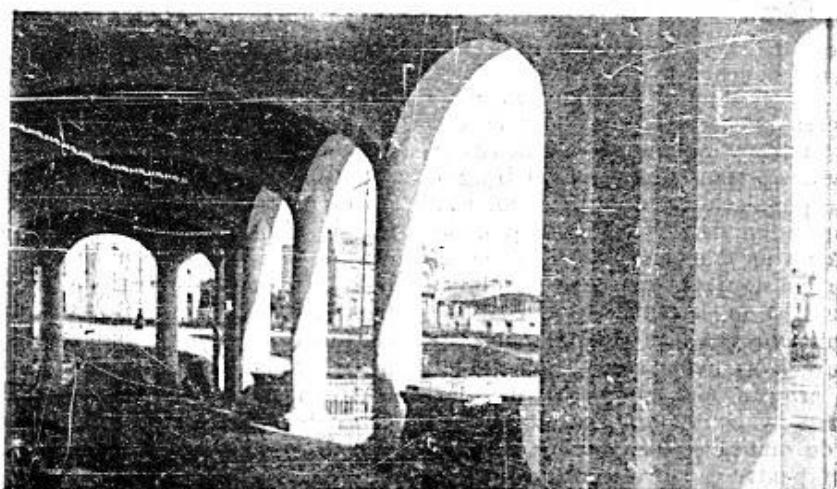

Plecarea M. S. REGELUI din Constanța

M. S. Regele scoborând din trăsura intră în gara Constanța

M. S. REGELE discutând cu D-l general Boteanu comandantul
corpușui V de armată

Colonadele Cazinoului Comunal din Constanța

ADMINISTRATIA JUDETEANA DIN CONSTANȚA

A administra și a conduce în mod corect interesele unui județ, fără îndoială că nu e lucru absolut de loc ușor, ci din contră este o operă dintre cele mai grele, la care se cere pe lângă o pregătire suficientă în ale gospodăriei administrative, dar și mult tact, multă prudență și destulă putere de pătrundere în rezolvarea atât oror probleme.

Si spunem acest lucru pentru că experiența a dovedit-o cu prisosință, căci s-au văzut județe ale căror destine au fost incredințate pe mâini din acelea care tremur când pun o simplă îscălitură, căci în loc să pășească pe drumul neted al progresului, au pătit mai rău ca automobilele cari sunt conduse de șoferi fără nici o experiență. Si dacă în țară se cer condu-

A face istoricul cum a fost administrat județul Constanța, din timpul când Dobrogea a fost anexată la patria mamă, ar fi să vorbim mult și încă foarte mult de activitatea adâncă regretatului fost prefect Remus Opran, care a lăsat pe urmă-i cele mai neșterse amintiri și căruia populațiunea dobrogăneană, în genere, ii păstrează ceea mai vie recunoștință, căci el a ridicat cel dintâi standardul atât de strălucitor al regenerării Dobrogei, sub cîntele căruia vedem astăzi atâjă deșteptă și sinceră luptători. Au fost în fruntea județului atâtăi prefeți, despre a căror munca ni-ar fi imposibil să ne ocupăm în cadrul strâmt de care dispune revista noastră, ne-am ocupat însă de energia și de modul

D. Bucur Constantinescu, directorul Prefecturii, e un funcționar de carieră, servind în totdeauna cu cînste și demnitate și lăsând pretutindeni cole mai plăcute și neșterse amintiri.

D-za, pe lângă o priecere adâncă în chestii de administrație și o putere de muncă extraordinară, are și darul de a fi servabil cu toată lumea, de a asculta plângherile tuturor și a da fiecăruia satisfacție în marginile posibilităței.

D-za este licențiat în drept al facultăței din București.

Imbrățișând cariera de magistrat a fost pe rând portăreł, cap de portăreł la Trib. din Dolj, Ilfov și Constanța, iar în urmă judecător la Mangalia până în Februarie 1910, când a demisionat.

D. BUCUR CONSTANTINESCU
Director al Prefecturii Jud. Constanța

D. C. IONESCU
Secretarul Cons. Județean al Jud. Constanța

cători destoinici și pricepuți în conducearea intereseelor unui județ, eu atât mai mult să impună acest lucru în provincia transdanubiană Dobrogea, unde populațiunea e un fel de mixtum compositum de naționalități și unde, dacă nu ar fi o mână de fier, am assistat cu siguranță la scene în felul că vedem că să petrec peste Carpați.

In Dobrogea s'au perindat dela anexare atâtăi nenumărați prefeți sau mai propriu zis administratori, cari au pus la contribuție toată puterea lor de muncă și întregul lor devotament pentru ca nevoile obștești să fie căt mai bine apărate și să fie îngrădite de cele mai multe chezășii.

Înțeleg că actualul prefect, d. C. Parițo, a înțeles să conduce destinele acestui județ.

Incontestabil, D-za a realizat o mare operă pentru ridicarea nivelului moral și cultural al acestui județ, la aceasta însă a fost ajutat de o pleiadă de oameni animați de cele mai frumoase sentimente și cari au nutrit cele mai sincere și bune intenții pentru propășirea Dobrogei. În primul loc trebuie să prenumărăm pe d-nii Bucur Constantinescu, directorul Prefecturii și C. Ionescu, secretarul cons. jud., cari au depus și depun o muncă fără preget la cea mai frumoasă operă sub care eu măndrie își vor incrusta numele.

Astăzi, ca director de Prefectură, desfășură o activitate care-i face cînste și este un perfect secundant al energiei lui prefect, d. C. Parițo.

D. C. Ionescu, secretarul consiliului județean, este un om de o inteligență rară, om de o mare bunătate lață de subalternii săi, dar și sever, atunci când este vorba ca fiecare să-și facă datoria.

Muncitor, model de cînste și corecțitudine, d. Ionescu cereștează cu de amănuntul toate chestiunile referitoare la interesele județului și în consiliile județene ce au loc, d-za face rapoarte căt se poate de amănuntul asupra tuturor problemelor ce vin spre deslegare, își față membrilor.

D-șa este licențiat în drept. A fost sef de serviciu la Siguranța Capitalei, unde pentru meritele sale a fost distins cu Coroana României. A fost administrator de piață în judecătorească, timp de 2 ani la 16 Februarie 1900 remarcându-se, a fost trecut ca secretar al consilierului judecătoriei Constanța.

In această calitate d-șa C. Ionescu a întocmit o utilă lucrare:

Manual elementar de contabilitatea comunelor urbane nereședințe și rurale pentru uzul lor adăpostorilor de plasă, perceptorii, agentii, primari și notari.

In numărul viitor ne vom face plăcuta datorie de a vorbi despre alți

cooperatori ai d-lui Parianu și cări sunt d-nii: căpitan Popovici, subprefectul plășei Mangalia, I. Alexandrescu subprefectul plășei Medgidia, Ștefan Balicescu, subprefectul plășei Traian, Crisenghi, subprefectul plășei Constanța, Vartanian, subprefectul plășei Hârșova și Bucureanu, s.-prefect, plășei Ostrov.

CE S'A FACUT PENTRU DOBROGEA

După războiul Independenței din 1877-78, când țările noastre au ieșit atât de victorioase, în ziua de 11 Aprilie 1878, provincia Dobrogeană a fost alipită de regatul nostru, odată cu intrarea generalului Zimmerman acolo și cu retrocedarea celor trei județe dela sudul Basarabiei Colosului dela Nord.

Acestea, natural, s-au efectuat în

D. EUGEN ZAMFIROL

Sub-Director al proprietății Statului în Dobrogea la Ministerul de Domenii.

Urma conferinței care a avut loc la Berlin și unde România prin glasul lui Mihail Cogolniceanu și-a spus eu-vântul ei.

In timpul ocupației de către noi a provinciei transdanubiene se găseau acolo tot soiul de naționalități stabilite și nestabile și a căror poziționează a fost aranjată imediat după anexiune prin legea dată în 1882 pentru regulararea proprietății în Dobrogea, în baza căreia s-au vindut de stat pământ atât locuitorilor indigeni cât și colonilor aduși atât din țărănești cât și din țările subjugate.

În 1903 s'a făcut legea de împrietinare a veteranilor cu câte 8 hectare, plus casă, unelte agricole, cai, cu obligația unea de a sta 30 ani la pământurile lor.

Numărul celor improprietăți este 6000 din care 4000 s-au stabilit iar restul nestabilindu-se apropost depozați. Statul dispune azi de 80-100.000 hectare de pământ afară de cele din Delta.

Ministerul de domenii studiază actualmente modul cum ar putea vinde proprietatea sa pentru ca noi proprietari să se stabilească aci în mod definitiv și să-si cultive pământul cu toată îngrijirea; aceasta bine înțeleasă va face pentru acei cari vor dovedi că nu au alte pământuri, că locuiesc de mai multă vreme în Dobrogea și că au ca principală ocupație plugăria. Mai mult decât atât, statul pentru a ajunge la un rezultat căt mai satisfăcător a decis ca loturile mici, inalienabile după constituție, să se poată vinde tuturor locuitorilor, sub tutela ministerului, loturi cari se vor da numai acelora care se vor dovedi că nu iau aceste loturi pentru speculă.

Printre cei cari au colaborat și au dat tot concursul lor la buna administrare a proprietății statului în Dobrogea este și D-ș Eugen Zamfir, actualmente subdirector al proprietății statului din Dobrogea, post în care a făcut dovada celor mai alese înșușiri.

D-șa se bucură de multe și nenumărate simpatii din cauza înșușirilor și meritelor deosebite cu care este dotat și din cauza modului înțelept cum a înțeles să-si facă tot-deauna datoria, ascultând păsurile tuturor și satisfăcându-le în marginile posibilităței.

D-șa s'a născut la 1875 în Galați cursurile liceale și le-a făcut la Galați, iar cele universitare la București, unde a urmat literile și dreptul.

In 1896 a intrat ca funcționar la Minister, iar dela 1908 a trecut la direcția proprietății statului din Dobrogea unde a fost numit mai întâi ca șef de serviciu, iar la 1909 a fost numit subdirector al aceluiași serviciu pe care il detine și astăzi și în care calitate a dat dovadă de cele mai alese înșușiri și de o pricină desăvârșită în chestii de administrație.

Distincții: Oficer al Coroanei României și Cavaler al Ordinului Franz Joseph.

Răpirea Basarabiei Doliu național

In ziua de 16 Mai a. c. s'au implinit 100 de ani de când din trupul scumpel nostru țărișare, pe care em apărat-o în toate timpurile și în toate împrejurările cu credință și devotamentul cel mai nemărginit, s'a deslipit un braț din cele mai vânjoase, ni s'a rapit o soră dintre cele mai iubite a cărei soartă am desplâns-o și o deplângem și azi.

Da, la 1812, Basarabia ne-a fost smulsă de la sânul țărișare, ne-a fost luată dintr-un capriciu al unei puteri mai mari de căt noi, a autocratiei și implacabilei Rusiei, pentru ca noi, mai târziu, la 1878 să-i salvăm prestigiul și să-i asigurăm triumful pe câmpile Bulgariei, cu preul cător vieți de bravi și semetii ostași români.

Am plâns și atunci tot atât de îndureră, cum am plâns și acum în 1912 și prin manifestările noastre quasi-linișite ne-am arătat tot sbuciumul și tot focul care clocolește în inimile noastre că n'fundul celui mai adânc vulcan.

Gura ne-a fost craterul prin care ne-am revărsat toată lava durerei noastre, scrisul au fost picături de lacrami pe care le-au sorbit toți aceia cari sună românesc, cari cugetă și vorbesc românește!

Sunt prea rari în viața popoarelor clipe de o asemenea duioșie, când un popor de la mic până la mare își dă mâna frâște, își apropie inimă de inimă ca să bată la unison și să plângă cu toți la o laltă pe o soră a lor nu dispărută, dar prinșă în lanțurile celei mai teribile sclavii și ale cărei gemete sunt potolite cu sfârcurile crnului, ai cărei ochi înmăiați în lacrimă desnădejdei căi pururea spre noi.

Am comemorat evenimentul răpirei Basarabiei cu tot fastul ce se cuvenea într-o asemenea împrejurare, și mai cu seamă l-am comemorat cu sinceritate, cu patriotism, cu prudență și moderăriune.

Fie ca Prutul să sece căl mai în grabă așa după cum a secat Milcovul când am înfăptuit Unirea și mâinele surorei noastre care ni se întind cu atâta blândeță și cu atâta dragoste să le strângem sub cerul liber al României mari și tari și nu sub cerul plumburi al colosului moscovit.

MAGISTRATURA IN DOBROGEA

In magistratura noastră pătrund de sigur, multe elemente bune și de valoare, cari s'au consacrat acestei cariere cu tot avântul și cu toată sinceritatea.

A împărți dreptatea în dreapta și în stânga, e lucru greu pentru acela care dela natură n'a fost dotat i cu darurile necesare.

Sunt mulți—și să ni se ierte această convingere—cari văzându-se cu roba pe dânsii cred că pot dispune de viață și de demnitatea atâtior familiei.

Sunt însă alții cari țin cumpăna dreptăței în mână, mai bine de cât cei mai specializați farmaciști, și dau Cezarului ce este al Ce-

D. D. STOICESCU
Judecător al ocol. Medgidia

Judecător al ocol. Medgidia
zărului și lui Dumnezeu aceia ce i se cuvine.

Prințe acești din urmă magistrați trebuie să prenumărăm în primul rând, pe d. D. Stoicescu, actual judecător la Medgidia, care a dat dovezile cele mai suficiente că este pătruns până în cele mai adânci taine în ceea ce privește distribuția dreptăței, ca și în cercetarea celor mai grele probleme de ordin juridic și social.

D. Stoicescu face o adeverătă cinste magistraturei și, de când a imbrățișat această carieră, ori pe unde a fost nu a putut lăsa de căt amintiri din cele mai plăcute

și corpul magistraților nu se poate decât felicita cu un asemenea membru demn și intelligent.

Onoare orasului Medgidia, că are un asemenea judecător și nu

ne îndoim că suntem cel mai sincer ecou al opiniei publice aducându-i în coloanele revistei noastre laudele pe care le merită.

CETATEA AXIOPOLIS

Triremele eline și romane suind drumul presărat de insule verzi al Dunărei albastre trebuie să se fi clătit din încheieturile lor de lemn calafat în fața priveliștei frumoase a cetăței Axiopolis. Acolo unde vântul de nord mișcă trăstia uscată a stânei lui Badea Cutare și unde ciobanii privesc neștiutori ca și oile cari pasc iarbă verde crescută printre ruine, a fost altă dată viață, viață largă și bogată de cetate veche clădită în piatră și marmură, cetate puternică care păzea drumul apei la Dunăre și drumul uscatului la capătul valului de piatră, valul lui Traian.

Axiopolis! Pe drumul pe care Romanii îl numeau limes Seythicus, drum militar și comercial, drumul culturii vechi în lumea barbară, castella și oppida Axiopolisei trebuie să fi înfiorat o clipă pe corăbieri și corăbierii le-au salutat de multe ori cu răsunătoare cântece. Pe toată Dunărea românească, de la Silistra la Sulina, nici nu este punct mai frumos și cel care a privit apusul soarelui de pe vârful ruinelor din Axiopolis și-a putut explica așezarea cetăței. Între dealuri, ziua, cetatea trebuie să fi vegetat ca acele flori pe care poporul le numește Regina-Nopței. Pe când seara, noaptea cetatea-sentinelă trebuie să fi fost veghe neadormită. Neguțorii sosiți din orient și Mediterana ca să cumpere grâu și sclavi sciți vor fi poposit aici seara și de pe înălținile semănate cu vii și livezi vor fi privit cu un fior straniu către culinile spre cari soarele scăpată prelung aurind apele Dunărei.

Carpații, ce se văd într-o linie fumurie, departe spre apus, erau atunci singurătăți nestribătute și pline de mister sau locuința poporului fericit al Hyperboenilor la cari nu se poate ajunge nici pe apă nici pe uscat, sau a vrăjitorilor cari părăsiseră munții din Tracia.

Între Sucidava în sus și Capidava în jos, Axiopolis era o cheie cu care lumea veche deschidea și închidea calea begătiilor ce se coborau din susul Dunărei. În adevară, în fața ei Dunărea navigabilă se strâmtează în căt cu mâna se poate arunca o piatră până dincolo de apă. Apoi cetatea este aşezată într-o cotitură, în căt și pentru cel ce coboară din sus și pentru cel

ce sue Dunărea din jos, calea apei și se pare că se închide de-o parte în ceea ce era altă dată oppid și de alta în ceea ce era castel.

Cetatea după ruinele de astăzi pare a fi avut două părți cari privite din largul Dunărei se prezintau ca fiind una proiecțunea celei lalte.

1) O parte sus pe stâncă de piatră încoarză cu brâu de zid ciclopean, cu turnuri crenelate, parte în formă triunghiulară cu latura de basă spre Dunăre și cu cele lalte una spre vale adâncă, cealaltă spre dealul din care răsare capul valului. În această parte a cetăței nu se putea intra ușor. O poartă era la încheietura laturii din spre Dunăre cu ea din spre vale și nu se putea ajunge la ea decât prin o pantă grea, care în vreme de perioadă putea fi făcută inaccesibilă. Valea pare că avea comunicație cu apa Dunărei și dacă se deschidea zig-zag din malul Dunărei dând apei drumul în vale, se transforma adâncul văii în lac tot așa de adânc ca și Dunărea. O altă poartă era făcută la încheietura laturii din spre deal en era din spre vale — pe aceasta se făcea comunicația cu regiunea aspirată de valii de piatră. În această parte de sus a cetăței au fost palatiale și temple — și căte bogății nu ar descoptura ruine stăruitoare a arheologului! Statuise și monezi găsite în ruinele cetății atestă că aci ar fi fost înfloritor cultul Artemisei, zeița fecioarei îndrăgostită de singurătăți și păduri.

2) Altă parte a cetăței era juu spre miază-noapte de prima și treia săfă fi fost mai întinsă de căt arătu spatiul de azi spre apa Dunărei, dar apă a ros continu malul spre apă puțin. Aci săpăturile pentru instalarea conductei de apă Cernavodă-Constanța au descoperit case și magazine cu răduri și cu coloane groase de piatră. Așezarea aceasta era mult mai accesibilă și trebuie să fi constituit ocolul cetăței, puterea ei comercială—postul.

De când datează cetatea? Răspunsul depinde de fixarea datei de când Răniștăpăni pe firul Mării Negre au pătruns în susul Dunărei. Stăpăni români a găsit-o în fină, dovedit printre altele numele cetății care este grecesc (axios = polis). Români au avut-o totdeauna că timp au stăpănit

Moesia, ea fiind o cheie a acestei stăpâni, iar când Moesia și-a fost sub Imperiul de răsărit Axiopolis a fost cetate bizantină.

Distrugerea ei ca cetate, probabil că nu s-a întâmplat către sfârșitul secolului VI după Cr. și cei care au distrus-o n-au putut fi decât Avari și despre căror naivă în Moesia Theophylactus vorbește sub titlul imperiului

lui Meuricius († 602 după Cr.). Totuși viața Axiopolisei a mai strălucit încă o dată de la naivă Avarilor: Un istoric Le Quien (Oriens Christianus) vorbește despre un Episcop creștin Cyrilus care își avea pe la 1347 episcopia la Axiopolis. Astăzi mai jos de Axiopolis cu cățiva Km. se reazemă pe malul Dobrogean capul podului «Regele Carol», aceasta însă n'a con-

tribuit până în prezent nici la cerceta unor săpături sistematice pentru studiul rămănilor, nici la respectarea lor în somnul secular ce le-a coprit — ceea ce ar fi fost deosebit de dorit, căci de multe ori înăunătările au furat pietri zidurilor bătrâne întrebîntând-o chiar la construcții de utilitate... publică.

D. Stoicescu

Imbunătățirea rasei cailor în Dobrogea

Este de neînțeles că niciori nu a dat o mai mare importanță reașa la imbunătățirea rasei cailor decât acum 50 de ani în Dobrogea, în special, Județul Constanța, unde și jumătate recordul în acestă privință.

În aceeași perioadă, în satul Sovaială din inițiativa agricultorului C. Sovaiala au alcătuit un comitet pentru încurajarea creșterei cailor cu reședință în comună Caranasiu,

dă o căt mai intensă importanță regenerării rasei cailor noștri, în care scop nu s-au crățit atât de sacrificii.

Rasa cailor dobrogene fiind arabă, de talie mică, s-a căutat să se îmbunătățească și în

D. C. SOVAIALA, organizatorul alergărilor în mijlocul calarejilor înainte de alergare.

Atât de departe a mers această viziune, în această direcție, în căt locuitorii acestui județ au deschis până și concursuri între ei și nu de puține ori ne-a fost rezervat fericitul prilej de a assista la diverse alergări care s-au jinut în plasa Constanța, unde s-au facut pariuri și s-au produs la aceste alergări cai de o valoare incontestabilă.

In plasa Constanța satele Cara-

unde în fiecare an au loc alergări de cai acordându-se tot deodată și premii de încurajare.

Clișurile noastre reprezintă caii câștigători ai curselor precum și grupul membrilor din comitetul organizator.

Alergările ce se țin în fiecare an la Anadolchioi și la care de obicei asista familia regală sau principala, sunt o devadă mai mult ca în acest colț al țării noastre, se

acest scop statul de un răstimp de 10 ani întreține pe a sa sotoceteală la Anadolchioi un depozit de armăsari de rasa Arabă, Engleză și Anglo-Arabă, care armăsari în timpul montei îi distribuie în toate comunele din județ Constanța și Tulcea, așa că progeniturile se prezintă astăzi în condițiile cele mai bune: rezistență la drum, iuți, fără oboselă și de prinși la cele mai mari greutăți

după cum s'a putut vedea la expoziția și alergările de cai din anul acesta.

Ne place să facem astfel de

cum am spus mai sus, jine recordul și nu ne indoim că și în aceasta privință va avea concursul celor în drept.

Cea mai reușită herghelie din Dobrogea este de sigur acea a d-lui C. Pariano, mare proprietar și actual prefect al județului Constanța.

COMITETUL ORGANIZATOR AL ALERGĂRILOR DIN COM. CARANASUF

In față D-nii: C. Sovăială arendas Inancisme; Staniu D. Marin primar Casapchioi; Olava încăpător Tariverde; Iurada secretar Casapchioi Rangust delegat sat Tariverde; Dolore Hagișchiu mare proprietar Gargalie; Slave Drăgoe primar com. Potu; Gospodin St. Gospodin primar Caranasuf; George Nicoif industriaș Duingi.

Calul câștigător al premiului I pe anii 1911-1912.
Proprietatea săteanului S. Drăgoe, even. Caranasuf

constatări fericite, mai ales când ele pornește de la populațiunea de jos, care a înțeles perfect de bine că nu e de ajuns numai de a proteja animalele și a înființa societăți pentru ele, dar că în primul rând se cer măsuri pentru imbunătățirea rasei lor, pentru regenerarea acestor animale care sunt de cel mai mare folos pentru populațiunea nevoiașă, în special și pentru noi în general. Onoare Dobrogei ca, în aceasta privință, după

care este introducătorul încurajare creșterei cailor în Dobrogea prin intermecea curselor de cai de la Constanța precum și prin premii acordate de către d-sa câștigători.

Ar fi de dorit că frumosul exemplu dat de către distinsul prefect de Constanța d. C. Pariano și imitat de către amicul nostru d. C. Sovăială din Inancisme să găsească imitatori pe toți mari proprietari din Dobrogea.

Cal căștig al prem. II și III prop. săteanului Ilie Staniu com. Caranasuf

ANASTASE V. RIGANI

Mare proprietar, căt. Esteru, com. Pazarla
pl. Constanța.

D. A. V. Rigani s'a născut în comuna Mayrodin Jud. Dâmbovița la 1843.

Studiile le-a urmat în București. Retras din școală, d-sa s'a devotat agriculturii pe lângă părinții d-sale pe lângă cari a stat până la 1868 când a luat în arendă moșia Largu din jud. Buzău pe care a ținut-o până la 1881, când căsătorindu-se a luat în arendă moșile Rușetu și Ciorani pe cari le-a cultivat până la 1886, când a trecut în Dobrogea, stabilindu-se în comuna Pazarla unde imediat a cumpărat de la Stat 900 h. a. pământ arabil pe care l-a cultivat în mod rațional transformând astfel acele puștietaji în locuri fertile și cari din an în an progresează.

După 2 ani dela stabilirea d-sale a mai cumpărat dela emigranții tatari 300 h. a. facând din totul un corp de 1200 h. a. pământ arabil și pe care a continuat și continuă până în ziua de astazi a-l cultiva singur.

In acest lung interval d-sa pe lângă intinsele ocupații ce le avea cu munca câmpului a venit în ajutorul obștei personal și a stârnit de a se îmbunătăți soarta comunei.

Astfel d-sale i se datorește construirea localului de primarie din Com. Pazarla, facerea Bisericei la care a contribuit cu suma de 3000 lei, a înființat o banca po-

pulară care a condus-o ca președinte timp de 4 ani, facând astfel ca banca să ajungă la frumoasa sumă de 72.000 lei. A insistat și a contribuit la construirea și înființarea școalei locale cu 2 clase, model tip; a ajutat locuitorii pentru a-și putea construi case higienice; în sfârșit a răutat din toată inimă ca să rămână de frumoasă amintire urmășilor săi și ca pildă celor ce prin situația lor materială ar neglija aceasta sfântă datorie. D-sa

grăție caracterului său, a fost ales în 3 sesiuni consilier județean, iar în mai multe rânduri primar al Com. Pazarla.

Ca distincționi d-sa este decorat cu Coroana României în gradul de cavaler.

D-sa este și un mare econom de vite fapt care l-a facut să fie decorat cu medalia de aur precum și pentru agricultură a fost decorat cu medalia de argint în 1906 la expoziția din Paris.

SITUATIA INDUSTRIALA A ORASULUI MEDGIDIA

* * *

Intre marile stabilimente industriale cari constituie progresul ce l-a realizat Medgidia în cadrul cel mai restrâns de vreme, trebuie să punem în frunte fabrica de produse ceramice «Medgidia», a d-lor ingineri Albert Kinbaum și Alfred L. Mendel, care se bucură de cea mai mare considerație, grăție meritelor titularilor ei.

In privința acestei fabrici dam aci câteva amănunte:

«Fabrica de Produse Ceramice» Medjedia s'a înființat în Martie 1908, când li s'a acordat avantajele Legei Industriale, de inginer Albert Kinbaum și Alfred L. Mendel cari sunt și azi proprietari excluși ai fabricei, cu un capital de 60 de mii lei. In curs de

patru ani s'a desvoltat continuu

ALBERT KINBAUM

Inginer-Propr. al Fabricii

Interiorul fabricii de produse ceramice „Medgidia”

și azi este investit un capital de 300 de mii de lei.

Forța motrice: Două motoare cu gaz sărac respectiv de 60 și 30 cai putere și un motor cu benzina pentru luminat electric de 8 cai putere.

Instalații mecanice: Trei malaxoare, două presă de țigle, trei presă de tuburi din care una de ultima perfecțiune producând tuburi de basalt până la un metru diametru, două mori de macinat

humă și piatra, două mașini ultima perfecțiune de spălat pământul.

Producția: Fabrica produce: cărămizi presate și găurile, țigle cu sghieab și țigle drepte, cărămizi refractare și escelează în tuburi și produse de basalt care rivalizează cu cele strene fiind dat că caolinul de care dispune în localitate, întrece caolinurile similare din Boemia.

Personalul. În timpul verii se întrebunează 150—160 lucrători. În timpul iernii se întrebunează

50—60 de lucrători. Lucratorii — chiar specialiștii, sunt exclusiv români din Dobrogea, pregătiți în timp de trei ani de maestrii care au fost aduși din străinătate.

Cu o asemenea organizație și cu o astfel de directiva, fabrica nu poate decât să facă cei mai uriași pași pe drumul progresului, pe care noi îl dorim din inimă.

COMUNA COPADIN

Una dintre cele mai frumoase comune din Dobrogea, cu o populație cât se poate de numeroasă și cari au realizat, în scurtă vreme, progrese dintre cele mai însemnante, trebuie să numărăm comună *Copadin*, care e în mijlocul județului Constanța și care e într-o stare dintre cele mai înfloritoare.

Această comună are trei cartiere:

Cartierul nemesc, tătarasc și românesc.

Toate sunt în cea mai perfectă îngrijire și, în special, cartierul nemesc nu lasă nimic de dorit.

Că să se ajungă însă la progresul pe care l-a realizat această comună, a trebuit să se desfășure o muncă deosebită, de către cei cari au avut în mâna lor conducerea destinelor comunei, că și a fruntașilor cari au pus umărul la salvagardarea intereselor obștești.

De aceia ne facem o datorie, dintre cele mai placute, de a vorbi, în rândurile de mai la vale, de acei cari nu au precucșeit un singur moment de a și da obolul lor, pentru că această comună să ajungă în stadiul înfloritor de prosperitate în care se află astăzi.

În primul loc, e natural, că sa vorbim de părintele actual al comunei *Copadin*, care este d. Aurel Marinescu.

D-sa s'a născut în anul 1863 în comună Satu Lung-Săcele (Transilvania).

Studiile primare le-a făcut la

Satu Lung iar cele secundare la București.

În 1879 d-sa venind în țară să ocupă cu conterul în jud. Ialomița, unde a stat pînă în anul 1885, cănd a venit în Dobrogea, stabilindu-se în com. Musurat, iar de la 1893 prima astăzi se găsește printre proprietari com. *Copadin*.

În 1898 d-sa este ales pentru prima data primar, post ce l-a ocupat cu neintrerupere pînă la 1908 iar de la 1910 este conducătorul destinelor comunei, reales, cu mare majoritate fapt care arată popularitatea de care se bucură d-sa în această comună. D-sa pe lângă că este un funcționar integră, astă nu-l-a putut apăra de a se devota și agriculturii pe care o face pe o întindere de 100 ha, pămînt pe care l cultiva cu unele agricole din cele mai noi.

Sub primariatul și din împărsuirea d-sale s'a făcut un împrumut la Casa Scoalelor pentru construirea unui local de școală model tip a căror anuități sunt acoperite de însuși locuitorii acestei comuni. Pe terenul economic d-sa a luptat pentru înființarea băncii populare. Speranța al cărui președinte este, care într'un interval de 6 luni numără un număr de 28 membri cu un capital de 30.000 lei deplini vîrsăți.

Pe lângă toate acestea d-sa a veghiat și veghiază pentru facerea a căt mai multor îmbunătățiri în comuna al cărui părinte este.

STEFAN POPA

Mare proprietar, căt. Caciamaic

S'a născut în anul 1868 în com. Satu Lung (Brașov).

Venit în țară în anul 1885, când s'a stabilit în satu Caciamaic unde domiciliază și astăzi.

D-sa s'a devotat carierăi strămoșilor noștri agriculturii și economiei de vite pe care o face pe o scară întinsă astfel că actualmente d-sa este unul din mari proprietari din partea locului.

Plugăria o face în mod rațional și cu unele agricole dintre cele mai noi.

Grație caracterului său, bland locuitorii l-au ales în mai multe rânduri primar din care demisia a demisionat odăță cu plecarea partidului Național-Liberă de la putere.

Sub primariatul d-sale s'an executat multe și folositoare lucrări pentru binele comunei sal cărei fruntaș este.

D-**I** Gheorghe Popa

Mare Proprietar com. Copadia căt. Caceamac

S-a născut în anul 1865 în com. Satu Lung (Brașov).

A venit în țară la 1880 și stabiliu-se în Caceamac unde de atunci și până astăzi s-a devotat agriculturii și economiei de vite pe care le face pe o scară întinsă.

D-sa actualmente este proprietar a 250 ha. pământ iar 100 ha. le cultiva în arendă.

D-sa are 1000 boi, 20 boi și 12 cai.

D-sa a contribuit materialicește în toate ocaziiile la diferite scopuri culturale și filantropice ajutând pe țărani din localitate.

D-sa prin spiritul său împăcitor și bland și-a câștigat simpatia conștenilor săi.

A fost Președintele Comitetului alcătuit pentru construirea bisericii locale subscrind cu suma de 200 lei dând și suma de lei 1000 sub formă de imprumut.

THADDEUS SOTIRO STUDIAXX

D. Friederich Ritter

Mare agricultor

Membru în cōșis. județean Tulcea

Născut în anul 1865 în orașul Bolgrad (Basarabia) unde și-a făcut și studiile. După terminarea studiilor d-sa s-a devotat agriculturii și economiei de vite pe lângă părinții săi până în anul 1880, când au trecut în Dobrogea și stabiliu-se în comuna Cogelac căt. Tari-Verde jud. Tulcea.

După o muncă încordată, d-sa începe de cumpără pământ prin anul 1886 și astăzi este mare proprietar în aceeași comună.

Pentru acordarea drepturilor politice Dobrogenilor a luat parte activă, facând parte din prima delegație constituță din sănul cons. județean Tulcea și Constanța pentru a solicita cunoscuta audiență M. S. Regelui și a d-lor miniștri de resort, ca să se îspravească odată pentru totdeauna, cu situația echivocă ce le era creată dobrogenilor, lucru care a luat sfârșit prin triumful cauzei pentru care a luptat.

D-sa i se atribuește faptul că contrar legei votate să se acorde drepturi politice tuturor acestor cetățeni la 11 Aprilie 1877 se găseau în Dobrogea precum și la Români de dincolo din țară stabiliți aici și a intervenit cu ultima energie pe lângă M. S. Regele și fostul prim-ministru d. I. I. Brătianu ca să se obțină ca prin noua lege elementul german din Dobrogea este atingat peste bord de oare ce germani datează în Dobrogea și la 1880.

Grăție luptei pe care a dus și influenței ce d-sa a căutat-o pe la fostul prim-ministru d. P. P. Carp — să dat o soluție satisticătoare și pentru elementul german ca la toți germanii din categoria celor arătați mai sus să li se acorde drepturi politice.

Acesta este rezultatul muncii sale fapt care de sigur va atrage recunoștința tuturor cetățenilor Dobrogeni de origine germană.

D-sa este consilier județean de la 1905 în permanență până în prezent.

A mai fost Primar în comuna Cogelac timp de 5 ani.

D. Ion A. Popa

Mare proprietar, Com. Gargalac pl. Constanța

Născut în 1850 în comuna Satu Lung, districtul Brașov, trecut la 1862 în Basarabia cu părinții săi în comuna Tuzla, jud. Ismail, unde a stat timp de 18 ani ocupându-se cu agricultură și economia de vite.

La 1880, împreună cu părinții a trecut în Dobrogea, stabilindu-se la 1882 în com. Gargalac, pl. Constanța.

Aci în comuna să a ocupat cu economia de vite până la 1884, când a cumpărat pământ după și la 1885 loturi mari dela Stat pe care l-a cultivat în mod rațional și grăție cărui fapt este astăzi proprietar a 400 ha pământ arabil și pe care îl cultivă singur. D-sa se bucură de multă stima în comuna și la toate ocaziile a dat pilde de mare filantropie contribuind la olaltă cu ceilalți

gospodarii ai comunei să facă localului de școală și Primărie.

D-sa a fost în mai multe rânduri Primar al comunei Gargalac.

D-na ELIZE BARANI

Arendașă română Mamu-Cuci

Născută în anul 1865 în orașul Ofenbach de lângă Budapesta.

Fiind casatorită, veni în țară în anul 1877 stabilindu-se în orașul București și de acolo în Mamu-Cuci, unde se găsește și astăzi.

În urma nenorocirii întâmplate primă moartea soțului său, d-na Barani a rămas ca d-sa singura să și conduce moara, pe care a rearendat-o din nou și căreia i-a refinoit toate instalațiile ei.

A atașat pe lângă moara, o mașină în metodă cea mai nouă de scarmănat lână în mod automat și care îl asigură un venit frumos.

In afara de aceasta, d-sa e proprietatea unui atelier mecanic și garnitură de treerat, pe care le exploatează singură, având spre conducere pe vechiul său administrator, d. Gheorghe Iambor, care cauță a fi un sincer conducător în afacerile ce-i sunt încredințate.

D-na Barani, în afară de aceste multiple ocupații, a crezut că treind în țară nu ar fi rau ea și d-sa să facă puțină agricultură, lucruri pe care și-a pus în practică, căci de vreo 2 ani a facut și câte 30 h.a. arătură.

Am jinut să ne facem o datorie dintre cele mai plăcute de a releva meritele d-nei Eliza Baran spre a da o pildă celoralte d-ne din societatea noastră, căci nimic nu poate fi mai înălțător pentru o națiune, decât când printre săi se găsesc asemenea elemente.

EMANOIL E. LEYER

Mare proprietar com. Copadin pl. Medgidia

S'a născut în 1874 în orașul Brăila.

Studiile absolvite în Basarabia.

La 1890 d-sa s'a devotat agriculturii pe care a făcut-o pe lângă părinții d-sale, până în anul 1905 când a moștenit pe tatăl d-sale rămânând ași administra singur moșia.

D-sa este proprietar a 400 h. a. pământ arabil, pe care nu numai că-l cultivă singur dar numărul hectarelor cultivate de d-sa este de circa 1100.

D-sa cultivă pe moșile ce posedă grâu, orz, ovăz și porumb, într'un mod cu totul rațional și cu unelte agricole noi.

Ceace este de remarcat la familia Leyer este că repausul bătrân a adus cele dintâi unelte agricole în localitate.

El a fost inițiatorul înființării și colonizării cu un număr de 60 familii germane a comunei Copadin.

Tot bătrânul Leyer a fost și epitetul bisericei protestante din localitate.

D. Emanuel E. Leyer este vicepreședinte al băncii populare Speranța din localitate.

Domnia-să este membru în Sindicatul Agricol din Constanța și în toate noacziunile să a-aratat animat de cele mai frumoase sentimente, față de toți aceiai cari au făcut apel la generozitatea și bunătatea d-sale.

VILHELM PONTO

Proprietar

Com. Docuzaci cat. Mamușia pl. Mangalia

Născut în comuna Ciucurova, jud. Tulcea, în anul 1864.

BAILE TEKIR-GHIOL

Se știe de toată lumea astăzi că baile dela Tekir-Ghiol sunt recunoscute de întreaga noastră elită medicală, ca cele mai superioare în vindecarea reumatismului și că ele, prin felul cum au fost organizate și avantajate, au lăsat cu totul în urmă baile dela Lacul Sărăt.

Nomolul dela aceste bai se întrebunează chiar acasă, în familie, și sunt multe persoanele cari au scăpat de reumatisme vechi și printre aceste persoane putem cita pe amicul nostru, d. inginer Georges Eremită, care numai într'un singur sezon a fost restabilit.

În 1885 s-a făstă județul ib-63, mată în reg. 33 de infanterie din Constanța.

D-sa este de origine germană și din părinți germani născuți și crescuți în județul Brăila, actualmente este proprietar a 100 ha pământ, pe care le cultiva singur în mod rațional.

Este cel mai mare gospodăru din Mamușia și se bucură de simpatia tuturor locuitorilor.

Mulțumita stăruinței d-sale locuitorii germani din Mamușia au contribuit și construit o biserică germană, iar astăzi locuitorii îl au ales președintele lor pentru construirea unei școli românești în localitate.

TIPOGRAFIA „BRESLELOR”

TACHE GEORGESCU
BUCUREȘTI - CALEA MOSILOR, 90

EXECUTA ORICE LUCRARI
TIPOGRAFIE
CU PRETURI MODERATE

cari poartă emblema adâncă regeștatului I. Movila; administrație care s-a arătat demnă totdeauna și căreia îi aducem felicitările noastre.

Spațiul fiindu-ne pentru acest număr prea restrâns, ne vom ocupa în numerile noastre viitoare de

marile stabilimente și instituții, particulare și ale Statului, cari fac podoaba Dobrogei.

Tot cu acest prilej ne vom ocupa de fecunda și neobosită activitate a domnului Mîculescu, primarul comunei Tekir-Ghiol, care în

scurtul timp de când desfășoară destinele acestei importante comune, a dat dovezi de priceperă, de muncă și a reușit să aducă la înălținire o sumă de îmbunătățiri pentru folosul obștesc.

BAILE MOVILA TEKIR-GHIOL

SINGURA STĂIUNE BALNEARĂ DE LA TEKIR-GHIOL SITUATĂ PE MALUL MAREI

Este una din puținele stațiuni balneare pe care știința medicală o recunoaște ca adevărat și prețios loc de tamăduire.

Aceste băi și adăpostiții renume, nu prin pompă sau lux exterior ci, numai prin puterea vindecătoare miraculoasă.

Localitatea e situată pe malul mării într-o poziție splendidă și vând plaja cea mai largă și mai frumoasa de pe tot litoralul mării,

Baia caldă de nomol 3.50 cu orice cantitate de nomol;

Baile reci de lac și baile de mare 0.30 b.

Locuințe

În stațiunea balneară Tekir-ghiol sunt 3 mari hotări, dintre care două sunt proprietatea Movila iar unul proprietatea domnului Popovici.

Unul din Hotelurile Movila e

teluri, mai sunt în localitate peste 20 vîle bine mobilate și prevăzute cu tot confortul, așa în cît fiecare familie să și poată face, cu multă înlesnire menajul în casă.

Restaurante

Sunt 3 restaurante: Câte unul în fiecare hotel.

Masa la Hotelul Movila cel mare: table d'hôtes 6 lei de per-

Superbul Parc al Mareului Hotel «Movila» din Tekir-Ghiol (Carmen Silva)

Marele Hotel «Movila» situat pe malul Mării Negre Tekir-Ghiol (Carmen Silva)

mărginită de o faleză înaltă și accidentată.

Superioritatea deci, a acestei stațiuni asupra celorlalte similare e vecinătatea mării și e îndeajuns cunoscută de toată lumea efectele regeneratoare puternice, pe care le are aerul mării asupra copiilor scrofulosi, răhitici, precum și asupra persoanelor surmenate și debilitate de viață dela oraș.

Preturile băilor

Baia caldă de sare i 1.50 b.;

situat pe malul mării și are 80 camere, celălalt e situat pe malul lacului coprinzând 40 de camere.

În parterul acestui din urmă e situat stabilimentul balnear coprinzând 50 cabine de băi.

Camerele din hoteluri se închiriază pe serii de căte o lună.

Preturile variază: 90 lei, 120 lei, 150 lei, 180 lei, 210 lei, 240 lei.

Hotelul Popovici situat pe malul mării cuprinde 55 camere.

În afara de aceste 3 mari ho-

soane zilnic, coprinzând și cafeaua cu lapte.

Copii până la 10 ani, lei 4.

Masa la Hotelul Movila cel mic table d'hôtes 5 lei și 3. Se servește și a la carte. Abonamentele la restaurant nu sunt obligatorii.

Afără de acest restaurant mai e în localitate o cantină cu prețuri foarte moderate.

Cazinoul

Situat pe malul Mării oferă

onbr. vizitatorii consumăpile cele mai nălescătătoare și însoțe plonii. Coprind o sală mare de biliard și alte diferențiale săli pentru jocuri distractive.

In sala teatrului situat în hotelul cel mare se dă baluri și spectacole.

O bandă din cei mai renumiți lăutari din București, cântă de 3 ori pe zi.

In localitate e o Farmacie prezentată cu toate medicamentele necesare articole de panzament și toaletă.

Postă, telegraf, telefon: Coafor de dame și bărbați, se vând la:

Vizitarea medicală pentru luarea băilor e obligatorie, nu totușă este un obicei să vizitezi obiceiul

MEDICUL BĂILOR D. DR. M. IARCA
Medic al Spitalelor Eloriei

București cal. Victoriei III, Telef. 29/41

Deschiderea stagiunii la 20 Mai cuprinzând 8 săptămâni.

Prima serie 20 Mai — 20 Iunie; a doua 21 Iunie; a treia 24 Iulie — 24 August.

Inchiderea stagiunii la 1 Septembrie.

Angajamentele pentru camere se fac de acum la Biroul vânzărilor loturilor în strada Modestiei No. 3 București, pâna la 15 Mai și dela aceasta dată la stațiunea băilor prin Constanța.

Tinem să anunțăm cu această ocazie că un redactor al nostru va vizita în actualul sezon această importantă stațiune balneară spre a lea diferențe vedere.

MAREA AGITATA
Valurile furioase lovesc cu putere digul cel mare
trecând peste el

Hotelul cel mic și Stabilimentul balnear
Movila Techir-Ghiol
(Carmen Sylva)

Vederea brașului Constanța din port

**VIZITATI RENUMITA CASA
DE BIJUTERII**

P. SCHAPIRA

SOCIETATE PE ACȚIUNI
ORENSTEIN & KOPPEL-
ARTUR KOPPEL

18, STRADA I. C. BRATIANU, 18
BUCUREȘTI

VAGONETE
ȘI ȘINE
DE DRUM DE FER

**STRADA CAROL
CONSTANTA**

Radu Mihăilescu

Mare agricultor com. Topraisar plasa Mangalia

СИЛЯДИН
S'a născut în comuna Latinu jud. Brăila cursurile comerciale le-a urmat în Brăila.

La 1873, a intrat în învățământ alternându-se prin comunele Măxineni, Balești, Jitea și Latinu.

La 1883 retras din învățământ devotându-se agriculturii pe care începe să facă în comuna natală de unde la 1886 a trecut în Dobrogea com. Topraisar continuând cu agricultura și economia de vite mici și mari.

După o munca încordată dăsa ajunge la Cumpăna jăinăt idem pe la locuitori și astăzi este proprietar a 286 ha pământ arabil cultivate de către dăsa.

Dăsa nu renunță încă astăzi la economia de vite de care conține de a se ocupa și azi.

D-sale i se atribue meritul că Topraisar are un magazin de coloniale în cooperare cu încă alți 19 fruntași ai comunei, dând astfel posibilitatea ca populația din Topraisar să nu mai fie exploatață ca în trecut.

Este casier al cooperativei.

griculaturii și economiei de vite. La 1896 a trecut în Dobrogea stabilindu-se în comuna Iomli, pl.

Mangalia ca arendaș cultivând peste 800 ha pământ, iar dela 1904 până astăzi dăsa este stabilită în comuna Topraisar căt. Carlichioi, pl. Mangalia unde are în arendă o moie în întindere de circa 1300 ha pământ.

Dăsa se bucură de mare stima în localitate pentru înaltele sale calități sufletești nedându-se nici odată în apoi plecă nici un ajutor ce să fie solicitat pentru interesul obștesc.

D-1 Niculae Zarmacupis

Mare agricultor
Com. Topraisar căt. Carlichioi pl. Mangalia

S'a născut în anul 1851 în comuna Kobotina, Grecia. Venit în țară la 1879, s'a stabilit în comuna Scorfarii Vechi, jud. Brăila, unde s'a devotat a-

M. VLADIMIRESCU
Secretarul comunei Ghiugvești

N. D. JARNEA
comerçant com. Copadin pl. Medgedia

N. D. JARNEA
comerçant com. Copadin pl. Medgedia

JON GH. CIUREA

comerçant com. Cogelac pl. Constanța

ILIE ZERNESCU

comerçant com. Ghioștel pl. Medgedia

NICULAE V. NICOP

comerç. com. Caranasuf pl. Constanța

**SOCIETATE ANONIMA
DE
CIMENT PORTLAND SI VAR HIDRAULIC
CERNAVODA (ROMÂNIA)**
CAPITAL SOCIAL LEI 2.000.000
PRODUCȚIEANUALĂ TOTALĂ 100.000 TONE

FABRICI DE CIMENT PORTLAND SI VAR HIDRAULIC

CIMENT PORTLAND, VARUL HIDRAULIC, provenind din cuptoare rotative de cea mai recentă construcție, precum și special comercial din fabrica CERNAVODA, fiind găsite, de cea mai superioară calitate de autoritățile competente au fost admise la toate lucrările administrațiunilor civile și Militare; întrebunțându-se de câțiva ani la lucrările de mare, cum este Construcția PORTULUI CONSTANȚA, precum și la toate lucrările serviciilor hidraulice din țară.

Export: în BULGARIA, RUSIA, TURCIA și SERBIA

Legături Directe și extra-rapide cu porturile: CONSTANTINOPOLE, SMIRNA și ALEXANDRIA

PRIN VAPDARELE SERVICIUL MARITIM ROMÂN

PENTRU COMANDE ȘI INFORMAȚII A SE ADRESA REPREZENTANTILOR NOȘTRII GENERALI
D-nii FEHÉR & C-ic Societate în Comandită București.—Smârdan, 17

CASINOUL DIN CONSTANTA

Mari atracții în tot timpul sezonului

TEATRU DE COMEDII ȘI VARIETĂȚI. TRUPĂ ROMÂNEASCĂ ȘI FRANCEZĂ

ARTISTI CELEBRI DE PE PIMELE SCENE ALE LUMELI

RESTAURANT ȘI TERASE DE CONSUMAȚIUNI

Bucătărie de prima ordine

Dejunul Lei 4 și prânzul Lei 5 inclusiv vin la ambele mese

PE TERASĂ CONCERTE ZILNICE DATE DE CĂTRE CELE 3 MARI ORCHESTRE ALE CASINOULUI

SERBĂRI DE ZI ȘI NOAPTE BALURI TIR AUX PIGEONS NUMEROASE ATRACTIUNI

